

смѣта: и туй е неговата похвала. Отъ него часъ азъ разумѣхъ всичко; една само минута, безъ никое обясненіе, но и отъ небеснѣхъ свѣтлинѣхъ, бѣ доста да ми открие гибелнѣхъ истиннѣхъ, които двадесетъ години нито подозрѣвахъ, ако и безчисленни симптомы да ся прѣдставяхъ ежедневно на очитѣ ми. Разумѣхъ че разореніето на домѣтъ ни е было съвършено. Но незнаѣхъ, ако и крѣзовы богатства да бѣ ми оставилъ баща ми, да ли щѣхъ да го оплачѣхъ по-много. Неописанната ми скърбъ ся уголѣмѣваше и отъ чувство на съжалѣніе къмъ него, чувство твърдѣ мѣчително. Струваше ми ся че всякога гледамъ умоляющійтъ и унизенъ онзи неговъ погледъ и ся прѣдавахъ на отчаяніе, защото нѣмахъ врѣме да кажъ поне една думѣхъ утѣшителнѣхъ на онова злополучно сърце. Като безумень выкахъ къмъ него, който мя не чуеше вече: — Прощавамъ тя! — Боже мой колко ужасны часове прѣминѣхъ!

Както заключавамъ, майка ми на умираніето си бѣ склонила бащѣ ми да сж общае че ще продаде по голѣмѣхъ часть отъ имотытъ си за да исплати грѣмьаднытъ дългове въ които бѣ попаднѣлъ, като иждивяваше всякъ годинѣ една третинѣ повече отъ доходытъ си, и да живѣе послѣ съ малкыйтъ остатъкъ отъ имуществото си. И той стоялъ на обѣщаніето си като продалъ лѣсоветѣ и по-многого си земи; но щомъ видѣлъ въ рѣцѣтъ си тѣлкозь голѣмо количество пары,